

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15Csp/80/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124376188
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2025:6124376188.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 15Csp/80/2024

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X
15Csp/80/2024-130 IČS: XXXXXXXXXXX

file_0.png

file_1.wmf

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou: GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., IČO: 47 234 679, 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, proti žalovanému: D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. G. H. XX, XXX XX I., o zaplataenie 568,64 Eur s príslušenstvom a o neúplnom podaní žalovaného, takto

r o z h o d o l :

17

15Csp/80/2024

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X
15Csp/80/2024-130

IČS: XXXXXXXXXXX

r o z h o d o l :

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

III. V y l u č u j e n a samostatné konanie neúplné podanie žalovaného, ktorým sa domáha určenia neprijateľných zmluvných podmienok, a určenia akú sumu je, resp. bol žalovaný povinný za poskytnutý úver veriteľovi/ žalobcovi uhradiť.

o d ô v o d n e n i e :

14

15Csp/80/2024

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X
15Csp/80/2024-130

IČS: XXXXXXXXXXX

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca sa žalobou doručenou pôvodne Okresnému súdu Banská Bystrica (ďalej len „upomínací súd“) domáha od žalovaného zaplata sumy 568,64 Eur spolu s vyčísleným úrokom v sume 35,01 Eur, úrokom omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 568,64 Eur počítaný od 26.07.2024 do zaplata, ako aj si uplatnil nárok na náhradu trov konania. Takto uplatnený nárok odvodzoval od úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXX zo dňa 23.10.2023.

2. O uplatnenom nároku rozhodol upomínací súd platobným rozkazom pod sp. zn. 26 Up/1549/2024 zo dňa 24.09.2024, ktorým žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote vecne odôvodnený odpor, čoho zákonným následkom bolo zrušenie platobného rozkazu zo zákona.

3. Žalobca v žalobe uviedol, že je obchodná spoločnosť založená v Slovenskej republike, žalovaný je fyzická osoba – spotrebiteľ. Poukázal na to, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom – spotrebiteľom, dňa 23.10.2023 úverovú zmluvu č. 1310047087 (ďalej len „úverová zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“). Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru v sume 600,00 Eur zo strany žalobcu, ktorú sumu sa žalovaný zaviazal vrátiť v 48 pravidelných mesačných splátkach po 18,80 Eur počnúc dňom 16.12.2023.

4. Právna zástupkyňa žalobcu ďalej poukázala na to, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď splátky úveru riadne a včas nesplácal. Žalobca preto vyzval žalovaného výzvou zo dňa 27.05.2024 na úhradu splátok, ktoré neboli riadne a včas zaplataené a zároveň žalovaného upozornil na možnosť uplatnenia práva na predčasné splatenie budúcich splátok úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní.

5. Žalovaný aj napriek výzve dlžné splátky neuhradil, z ktorého dôvodu žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti budúcich splátok úveru výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 10.07.2024, pre omeškание s úhradou splátky splatnej dňa 25.03.2024. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností, pričom žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne, keďže úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 26.07.2024 je navýšená o 5 percentuálnych bodov.

6. Právna zástupkyňa žalobcu poukázala aj na výzvu žalobcu zo 09.08.2024, ktorou bol žalovaný vyzvaný k zaplataeniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba. Podľa právnej zástupkyne žalobcu bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním žaloby.

7. Žalobca v žalobe poukázal aj na to, že žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil celkovo sumu 76,40 Eur. S odkazom na prehľad splátok a úhrad, žalobca eviduje voči žalovanému dlh v sume 603,65 Eur, ktorý pozostáva z nasledovných položiek: - Istina - 24,97 Eur. Jedná sa o súčet splátky č. 4.-7., spolu v sume 24,97 Eur. Úrok v sume 35,01 Eur, čo predstavuje úrok 4.-7. splátky spolu v sume 35,01 Eur. Ďalej zosplataená istina v sume 543,67 Eur, ktorá predstavuje len istinu splátok po zosplataení, t. j. 8.-48. splátky spolu v sume 543,67 Eur (41 splátok x 18,80 Eur ale predstavuje sumu 770,80 Eur).

8. V žalobe bolo poukázané aj na to, že žalobca posudzoval s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 1 a nasl. zákona č. 129/2010 Z. z., o čom boli do konania predložené nasledovné listiny:

- 1. Interný dokument o posúdení bonity s uvedením výšky príjmu, rodinného stavu a podmienok bývania žalovaného;
- 2. Úverová správa z registrov dlžníkov NRKI pre účely posudzovania schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver s tým, že v rámci postupu v poskytovaní úveru napĺňa žalobca svoju zákonnú povinnosť preverovania bonity žalovaného dôsledným zisťovaním jeho kreditného skóre, ktoré zaisťuje oddelenie úverových rizík žalobcu. Týmto procesom je posudzovaná príjmová a výdavková stránka žalovaného a ďalej sa skúmajú informácie o premenných hodnotách žalovaného ako je vek, vzdelanie, zdroj príjmov, rodinný stav, počet detí, spôsob bývania a pod. Pre tento účel je využívaný štatistický model, ktorého výstupom je pravdepodobnosť dodržania úverových záväzkov zo strany žalovaného. Tento model je postavený na logickej regresii, kde sa jednotlivé dichotomické premenné opierajú o ďalšie. Pre každú produktovú líniu potom žalobca využíva odlišný model pre zistenie kreditného skóre žalovaného. Rovnako tak sú nastavené hodnoty minimálneho kreditného skóre, ktorého nedosiahnutím je posudzovaná žiadosť zamietnutá. Uvedené posudzovanie bonity na základe parametrov vytvorených odbornými zamestnancami žalobcu vykonáva automatizovaný systém s výsledkom, ktorý predstavuje limit najvyššej mesačnej splátky. V rámci neho je overovaná schopnosť žalovaného splácať ďalšie finančné záväzky a hradiť nevyhnutné životné výdavky. Bolo poukázané aj na to, že je zohľadňované rodinné postavenie žalovaného, najmä vyživovacia povinnosť, príjem partnera žalovaného, prípadne ďalšie skutočnosti. Pokiaľ z takto uvedených informácií vznikne pochybnosť o pravosti tvrdení žalovaného, pristupuje žalobca k žiadosti o predloženie potvrdenia o výške príjmu a výpisu z bankového účtu. Existenciu prípadných ďalších pochybností ohľadom bonity žalovaného minimalizuje žalobca kontrolou žalovaného v externých registroch. Právna zástupkyňa žalobcu poukázala na to, že sú využívané registre Sociálnej poisťovne pre overenie príjmu žalovaného a jeho zamestnávateľa, poprípade overenie poberania dôchodku a úverové registre NRKI s ktorých pomocou sa zhromažďujú informácie, ako je napr. existencia záväzkov, ich výška, historická platobná morálka žalovaného. Hodnotu informácií z týchto registrov je pritom potrebné považovať za významnú s ohľadom na skutočnosť, že poskytujú obraz o stave záväzkov u veľkého počtu veriteľov - dá sa povedať, že u prevažnej väčšiny relevantných inštitucionálnych veriteľov pôsobiacich na trhu. Spolu so žalobou boli predložené aj doklady za účelom preukázania skúmania bonity žalovaného.

9. S poukazom na uvedené si preto žalobca uplatnil nárok tak, ako je konkretizovaný v prvom odseku tohto rozsudku.

10. Žalovaný v podanom odpore (čl. 39 – 48) žiadal upomínací súd o overenie neprijateľných podmienok, overenie existencie výzvy na zaplatenie dlhu zo strany veriteľa adresovanú žalovanému v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu. Po citácii ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) žalovaný poukázal na to, že žalobca neuviedol žiadnu číselnú hodnotu čiastky plnenia žalobcu v prospech žalovaného, ale ani neuviedol žiadnu číselnú hodnotu plnení žalovaného v prospech veriteľa.

10.1. Podľa žalovaného žalobca postupuje hrubo nemorálne, zneužíva zmluvný vzťah medzi spotrebiteľom a veriteľom, keďže tento obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a konanie veriteľa má nekalé obchodné praktiky. Žalovaný preto poprel skutkové tvrdenia žalobcu. Poukázal na to, že žalobca si má splniť svoju povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť. Opätovne poukázal na nesplnenie si povinnosti reálnych vzájomných finančných plnení, z ktorého dôvodu podľa žalovaného žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

10.2. Žalovaný poukázal aj na to, že pri overovaní bonity žalovaného je z predložených dokladov zrejmé, že v čase pred poskytnutím sporného úveru mal žalovaný 9 žiadostí o úver a jednej platobnej karty zamietnutých a 1 bola odvolaná. Ďalej bolo v odpore poukázané aj na to, že v žalobe chýbajú výpočty, aká čiastka mesačnej mzdy zostáva pre spotrebiteľa po úhrade dlhov, ktoré v čase pred týmto úverom mal. Podľa žalovaného veriteľ podcenil informácie o schopnosti splácať úver a poskytol ho aj napriek tomu, že žalovaná strana nepreukázala takú schopnosť, teda žalovaný úver dostať nemal a veriteľ si týmto úverom kryl svoje peniaze zo strany spotrebiteľa.

10.3. V ďalšom poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Humenné pod sp. zn. 7 Csp/35/2024. Bolo poukázané aj na to, že povinnosť súdu v spotrebiteľských sporoch sa zaoberať ako predbežnou otázkou neprijateľnosťou jednotlivých zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, čo od súdu očakáva. Zopakoval, že ani on sám nemá potvrdenie (hoci ho opakovane žiadal) preukazujúce jeho finančné plnenie.

10.4. Žalovaný preto uplatnený nárok neuznal v celom rozsahu čo do dôvodu a výšky a žalobu žiadal zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú a žiadal priznať bezdôvodné obohatenie a úžeru. Z opatrnosti bola podaná aj námietka premlčania.

10.5. Žalovaný uviedol aj, že výpočet žalobcu nie je odkontrolovateľný. Rovnako žiadal, aby súd vyriešil otázku, či zmluva na poskytnutý úver má neprijateľné zmluvné podmienky a teda akú sumu je, resp. bol žalovaný povinný za poskytnutý úver veriteľovi/ žalobcovi uhradiť. Žalovaný vyjadril presvedčenie, že veriteľ úmyselne formuluje do zmlúv neprijateľné zmluvné podmienky, pričom on ako spotrebiteľ preukázateľne nemohol obsah spotrebiteľskej zmluvy ovplyvniť a preukázateľne neboli dojednané individuálne.

10.6. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal ani jeho plnenie v sume 600,00 Eur a ani plnenie žalovaného v sume 76,40 Eur. Ak by plnenie žalobcu bolo aj 600,00 Eur, potom pri plnení žalovaného s odkazom na neprijateľné zmluvné podmienky, by mal žalovaný vrátiť sumu 523,60 Eur resp. aj menej. Žalovaný sa vyjadril aj k úrokom po zosplatnení.

10.7. Podľa žalovaného má žalobca uvádzať nepravdivé tvrdenia, kedy napr. v predžalobnej výzve z 09.08.2024 nie je ani jedným slovom zmienka o vzájomných finančných plneniach, a v ktorej výzve je uvedená finančná čiastka 659,31 Eur, teda odlišná od údajov uvedených v žalobe. Podľa žalovaného v žalobe chýba aj doklad o samotnom zosplatnení sporného úveru. Žalovaný zopakoval, že uplatnený nárok vrátane nárokovanej trovy konania neuznáva. Poukázal na kontaktovanie jeho osoby zo strany vymáhačov žalobcu, a to osobne, ale aj sms správami počas sviatkov, aj po 18.00 hodine. Žalovaný zopakoval, že tak veriteľ, ako ani jeho vymáhači mu nedali písomné potvrdenie o vzájomných plneniach.

10.8. Podľa žalovaného v zmluve je neprijateľná zmluvná podmienka ročná úroková sadzba 21,7 %, 9,5 % úroková sadzba z omeškania a tiež aj všetky druhy poplatkov a body o úverových podmienkach veriteľa. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku žalovaný považuje aj poisťné k úveru, ktoré si nežiadal a ktoré musel prijať ako podmienku k úveru. Ďalšou neprijateľnou podmienkou je veriteľom naformulované vyhlásenie o tom, že sa oboznámil so všetkými ustanoveniami zmluvy, čo žalovaný považuje za prenesenie dôkazného bremena na spotrebiteľa. Ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky žalovaný nevie konkretizovať, pretože mu nebola predložená celá zmluvná úverová dokumentácia. Žalovaný poukázal aj na absenciu náležitostí zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. podľa § 9 ods. 1 a ods. 2.

10.9. Žalovaný sa tiež vyjadril, že má záujem o splatenie poskytnutého úveru, ale len v súlade s platnou úpravou, Ústavou SR a smernicou rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Podľa názoru žalovaného má naliehavý právny záujem na súdnu ochranu, ako ohrozeného spotrebiteľa práve pre absenciu náležitostí úverovej zmluvy. Žalovaný vyjadril presvedčenie, že zmluva je bezúročná a bezpoplatková.

10.10. S poukazom na uvedené žalovaný preto navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu a žiadal, aby nebol povinný platiť akékoľvek trovy žalobcovi. Pre prípad ak súd neodmietne návrh žalobcu, žiada, aby mohol splácať dlžnú sumu v splátkach po 10,00 Eur mesačne, až do jej celkového splatenia, vždy k 25. dňu v mesiaci.

11. K podanému odporu žalovaného sa na výzvu upomínacieho súdu vyjadrila právna zástupkyňa žalobcu, v ktorom poukázala na to, že pri skúmaní bonity žalovaného žalobca vychádzal z:

- interného dokumentu o posúdení bonity s uvedením výšky príjmu, rodinného stavu a podmienok bývania žalovaného ku dňu uzatvorenia zmluvy a ku dňu zmeny úverového rámca
- správy zo sociálnej poisťovne s uvedením údajov žalovaného z príslušnej databázy
- úverovej správy z registrov dlžníkov NRKI pre účely posudzovania schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver ku dňu uzatvorenia zmluvy a ku dňu zmeny úverového rámca

- rozhodnutia o výške dôchodku.

11.1. Žalobca poukázal na to, že vychádzal z mesačnej splátky 18,80 Eur pri úvere v sume 600,00 Eur. Ďalej predložil listinu – výzva na zaplatenie dlžnej sumy z 27.05.2024, ktorá bola daná na poštovú prepravu dňa 29.05.2024 pod podacím číslom J. doručená dňa 31.05.2024 (čl. 62-63). Bola predložená aj výzva na splateniu celého úveru zo dňa 10.07.2024, daná na poštovú prepravu dňa 11.07.2024 pod podacím číslom J. - doručená dňa 15.07.2024 (čl. 63 p. v. - 64 p. v.). Ďalej právna zástupkyňa žalobcu poukázala aj na to, že strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve na strane číslo 1 a spôsob výkonu tohto práva je daný zákonom. Bolo poukázané aj na to, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností keď splátky úveru riadne a včas nesplácal. Preto bol výzvou zo dňa 27.05.2024 vyzvaný na úhradu splátok, ktoré neboli riadne a včas zaplatené, pričom žalovaný bol zároveň upozornený na možnosť uplatnenia práva na predčasné splatenie budúcich splátok úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní. Aj napriek tejto výzve žalovaný dlžné splátky neuhradil, a preto žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti budúcich splátok úveru, a to výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 10.07.2024 pre omeškanie s úhradou splátky splatnej dňa 25.03.2024. Žalobca preto zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu.

12. Vyjadrenie žalobcu bolo doručené žalovanému dňa 12.11.2024, ktorý sa k tomuto vyjadreniu už nevyjadril.

13. Na výzvu súdu, ktorou bola právna zástupkyňa žalobcu vyzvaná na späťvzatie žaloby ako zjavne nedôvodnej, právna zástupkyňa žalobcu vo svojom vyjadrení uviedla, že na podanej žalobe trvá a všetky zákonné podmienky na zosplatenie úveru považuje za dodržané. Bol citovaný § 53 ods. 9 OZ s odkazom na ktorý nevyplýva obligatórna povinnosť identifikácie splátky, s ktorou je žalovaný v omeškaní. V tomto smere žalobca poukázal aj na to, že nárok na pohľadávku si uplatnil v zmysle úverovej zmluvy v súlade s § 53 ods. 9 OZ pred účinnosťou novely č. 254/2024 Z. z., a preto podľa jeho názoru je neopodstatnené a nad rámec zákonných povinností, vyžadovať od veriteľa splnenie povinností, ktoré mu zákon neukladá. Výzvu súdu na späťvzatie žaloby právna zástupkyňa žalobcu považuje za neprimeraný zásah do práv veriteľa, ktorý dodržiava platné právne predpisy a narušuje právnu istotu, spravodlivosť rozhodnutí a nestrannosť súdu (čl. 102-105).

14. Na pojednávaní konanom dňa 30.07.2025 súd pojednával v neprítomnosti právnej zástupkyne žalobcu a žalobcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili a vyslovili súhlas s konaním v ich neprítomnosti. Žalovaný zotrval na všetkých svojich vyjadreniach, poukázal na nedostatok finančných prostriedkov na splácanie dlžnej sumy. Žalovaný potvrdil, že prestal vykonávať splátky v sume 18,80 Eur, pretože mal omeškané nájomné a hrozilo mu, že ho vystahujú. Musel si doplatiť dlžné nájomné, toto ďalej pravidelne splácať, a preto prestal platiť splátky z tohto úveru, keďže mu to nevychádzalo. Sumu, akú už uhradil, špecifikovať nevedel. Keďže nemá finančné prostriedky, žiadal zrušiť celú zmluvu.

14.1. O nároku žalobcu súd rozhodol práve na pojednávaní konanom dňa 30.07.2025, na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami a obsahom celého spisového materiálu v nasledovnom rozsahu: čl. 6-9 žaloba, čl. 11 p. v. -12 predžalobná výzva na zaplatenie dlhu a oznámenie o prevzatí zastúpenia z 09.08.2024, čl. 12 p. v. – 13 E-potvrdenka EPH XXXXXXXXXX z 12.08.2024, čl. 14-16 zmluva o spotrebiteľskom úvere, bezúčelový úver a revolvingový úver, čl. 17 úverové podmienky, čl. 18 stručný prehľad práv a povinností vyplývajúcich z úverových podmienok, čl. 18 p. v. – 21 úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., čl. 22 p. v. listina s označením Majte svoje financie pod palcom, čl. 23 posúdenie schopnosti klienta splácať spotrebiteľský úver, čl. 23 p. v. – 25 úverová správa, čl. 26 výzva na zaplatenie z 27.05.2024, čl. 26 p. v. – 27 E- potvrdenka č. EPH 382087199 z 29.05.2024, čl. 27 p. v. výzva k splateniu celého úveru z 10.07.2024, čl. 28 E- potvrdenka EPH XXXXXXXXXX z 11.07.2024, čl. 29 výpis čerpania splátok a úhrad, čl. 34 platobný rozkaz upomínacieho súdu sp. zn. 26Up/1549/2024 z 24.09.2024, čl. 39 – 48 odpor voči platobnému rozkazu + neúplné podanie vo veci určenia neprijateľných zmluvných podmienok, aj akú sumu je resp. bol žalovaný povinný za poskytnutý úver veriteľovi / žalobcovi uhradiť, čl. 49 kópia obálky, čl. 54-55 vyjadrenie PZ žalobcu + návrh na pokračovanie v konaní, čl. 56-59 listiny k skúmaniu schopnosti žalovaného splácať úver, čl. 59 p. v. – 60 rozhodnutie sociálnej poisťovni z 22.09.2023, čl. 60 p. v. potvrdenie o poberaní peňažného príspevku do 10/2023, čl. 61 oznámenie o výplate dôchodku na účet z 22.09.2023, čl. 62 výzva na zaplatenie dlžnej sumy z 27.05.2024, čl. 62 p. v. E – potvrdenka z 29.05.2024, čl. 63 sledovanie zásielok z 31.05.2024, čl. 63 p. v. výzva k splateniu celého úveru z 10.07.2024, čl. 64 E – potvrdenka z 11.07.2024,

čl. 64 p. v sledovanie zásielok z 15.07.2024, čl. 68 upovedomenie zo strany upomínacieho súdu, čl. 75 uznesenie č. k. 15Csp/80/2024 – 75 z 05.11.2024, čl. 93 oznam o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu - žalovaný, deň vydania 20.11.2017, čl. 102-105 vyjadrenie PZ žalobcu na výzvu súdu, čl. 110 ospravedlnenie neúčasti + oznámenie, že žalobca na podanej žalobe trvá a doklady predložené na pojednávaní – rozhodnutie sociálnej poisťovni z 05.12.2024 a 3 x detail trvalého príkazu.

15. Z uvedených listinných dokladov, vyjadrení strán sporu, okresný súd zistil nasledovný skutkový stav veci:

15.1. Žalobca spolu so žalovaným uzatvoril dňa 23.10.2023 úverovú zmluvu so zmluvnými podmienkami tak, ako vyplývajú z pripojenej zmluvy na č. I. 14 -16. Predmetom zmluvy je poskytnutie bezúčelového úveru v sume 600,00 Eur s počtom splátok 48 s dátumom prvej splátky dňa 16.12.2023, splatnosťou nasledujúcich splátok vždy do 15 –teho dňa v kalendárnom mesiaci. Keďže zmluva je uzatvorená na 48 mesiacov, posledná splátka je splatná až dňa 15.11.2027. Z dôvodu, že žalovaný si neplnil svoje zmluvné povinnosti (čo priznal aj sám žalovaný), bol zo strany žalobcu dňa 27.05.2024 vyzvaný (ďalej len „prvá výzva“) na zaplatenie dlžnej sumy 82,40 Eur, ktorá pozostáva z nezaplatených úrokov v sume 24,00 Eur, zmluvnej pokuty v sume 41,00 Eur a istiny v sume 17,40 Eur. Listina bola žalovanému doručená dňa 31.05.2024, pričom lehota na plnenie bola stanovená „okamžite“ (čl. 62,63). Následne bol žalovaný vyzvaný na splatenie celého úveru výzvou zo dňa 10.07.2024. V predmetnej výzve bola žalovanému stanovená lehota na plnenie 15 dní od spísania danej výzvy, čo bolo do 25.07.2024, čo bol piatok, pracovný deň. Vo výzve na splatenie dlžnej čiastky bola žalobcom vyčíslená dlžná suma 661,65 Eur bez bližšieho rozpisu, z akých nárokov je táto suma tvorená. Tu súd poukazuje na to, že aj suma uvedená vo výzve na splatenie celého dlhu (okrem sumy uvedenej v predžalobnej výzve), je rozdielna oproti žalovanej sume - 603,65 Eur s odkazom aj na prehľad úhrad (čl. 29). Z predmetného prehľadu je zrejmé, že do zosplatenia žalovaný uhradil vykonal nasledovné úhrady: dňa 21.12.2023 – uhradil sumu 18,80 Eur; dňa 19.01.2024 uhradil sumu 18,80 Eur; dňa 23.05.2024 uhradil sumu 10,00 Eur; dňa 21.03.2024 uhradil sumu 18,80 Eur, dňa 22.04.2024 uhradil sumu 5,00 Eur. Zmluva mala byť zosplatená dňa 10.07.2024. Po uvedenom dátume bola zo strany žalovaného vykonaná úhrada v sume 5,00 Eur a to dňa 19.07.2024, na ktorú žalobca v žalobe tiež prihladol, keďže uviedol, že žalovaný vykonal úhrady spolu v sume 76,40 Eur (3x 18,80 Eur + 10,00 Eur + 2 x 5,00 Eur), ktoré úhrady boli započítané na istinu v sume 31,36 Eur a na úrok v sume 45,04 Eur. Pre porušenie zmluvných podmienok žalobca preto žiadal plnenie tak, ako je to uvedené v prvom odseku tohto rozsudku.

15.2. Žalovaný nárok popiera, zosplatenie považuje za neplatné, rovnako zmluvu považuje za bezúročnú a bezpoplatkovú obsahujúcu množstvo neprijateľných podmienok. Namietal aj porušenie povinnosti žalobcu v súvislosti so skúmaním jeho schopnosti splácať poskytnutý mu úver. Pre prípad opodstatnenosti v žalobe uplatneného nároku, žalovaný žiadal o možnosť úhrad v splátkach.

16. Okresný súd v prvom rade posudzoval charakter zmluvy, ako aj otázku ne/platnosti zosplatenia úverovej zmluvy.

17. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., v znení neskorších predpisov účinných v čase uzatvorenia zmluvy, Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

18. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Zo zmluvy o úvere, s odkazom na citované zákonné ustanovenia je zrejmé, že medzi stranami sporu vznikol zmluvný vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je formulároveho charakteru, uzatvorená medzi dodávateľom - žalobcom, ktorý podľa obchodného registra má v predmete podnikateľskej činnosti (okrem iného) aj poskytovanie spotrebiteľských úverov v neobmedzenom rozsahu a žalovaným – fyzickou osobou v postavení spotrebiteľa, keďže pri vstupe do uvedeného zmluvného vzťahu nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tieto skutočnosti súd považoval za nesporné, ktoré zároveň neboli stranami sporu ani namietané, dokonca aj sám žalobca v žalobe uvádzal, že žalovaný mal v danom zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa. Tiež pri zdôvodnení zosplatnenia úveru právna zástupkyňa žalobcu poukazovala na dodržanie zákonného postupu podľa § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ, teda zákonný postup týkajúci sa zosplatnenia spotrebiteľskej zmluvy.

26. Ak sa v prejednávanej veci jedná o spotrebiteľský spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, okresný súd preto na danú právnu vec aplikuje ustanovenia OZ, ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. Z predložených listinných dokladov má súd preukázané, že zmluvné strany mali dohodnutú možnosť zosplatnenia úveru, na čo poukazoval aj žalobca – prvá strana úverovej zmluvy, kde v bode 5 je uvedené: „Za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia Vašich zmluvných povinností) nám musí byť celý čerpaný úver na požiadanie splatený (tzv. zosplatnenie úveru). V niektorých prípadoch prirastá k poskytnutej istine neuhradený úrok /na ktorý nám vzniká nárok do doby zosplatnenia a nezaplatené úhrady za poistenie“.

28. Čo sa týka dodržania zákonného postupu pri zosplatnení, tak súd v prvom rade poukazuje na absenciu uvedenia dátumu splatnosti splátky, s ktorou mal byť žalovaný v omeškaní a pre nesplatenie ktorej mal žalobca následne pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čo má za následok neplatnosť zosplatnenia úveru. Z uvedeného dôvodu bol žalobca vyzvaný aj na späťvzatie žaloby, ku ktorému ale žalobca neprišiel, pretože podľa názoru právnej zástupkyne žalobcu táto náležitosť nevyplýva zo zákonného ustanovenia § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom do účinnosti novely č. 254/2024 Z. z.

29. Súd už aj vo výzve na späťvzatie žaloby poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax, kde boli citované viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktoré výslovne uvádzajú potrebu špecifikácie splátky úveru vo výzve pred zosplatnením napr. 5Cdo/197/2022 z 26.06.2024, 6Cdo/15/2023 zo dňa 06.09.2023, 5Cdo/188/2023 z 30.07.2024, 2 Cdo /149/2021 zo dňa 06.09.2023. Tu súd poukazuje zároveň aj na to, že sa jedná všetko o rozhodnutia z dátumu pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 254/2024 Z. z., ktorým bol zmenený § 53 ods. 9 OZ, na ktoré poukazovala právna zástupkyňa žalobcu. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe sa vyžaduje uvedenie v prvej výzve konkrétnej splátky s ktorou bol žalovaný v omeškaní a pre ktorú splátku následne pristúpil veriteľ k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Takýto údaj ale v predložených listinných dokladoch absentuje.

30. Prvou výzvou žalobca vyzval žalovaného na úhradu – 82,40 Eur, pozostávajúcu z nezaplatených úrokov v sume 24,00 Eur, zmluvných pokút v sume 41,00 Eur a istiny v sume 17,40 Eur. Súd poukazuje

aj na lehotu na plnenie, ktorá bola v prvej výzve žalobcom stanovená rozporne so zákonom, keď žalobca vyžadoval vykonanie úhrady okamžite, pričom podľa citovaného zákonného ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, lehota na plnenie nemôže byť kratšia ako 15 dní. Žalobca až v žalobe a tiež aj vo svojom vyjadrení k podanému odporu uviedol, že k zosplatneniu došlo pre splátku splatnú dňa 25.03.2024. Tu súd poukazuje ale na to, že v tomto úverovom vzťahu nebola ani jedna splátka splatná dňa 25.03.2024, keďže každá splátka mala byť uhradená do 15 – teho dňa v tom ktorom mesiaci. V mesiaci marec bola preto splátka splatná 15.03.2024. Z prehľadu úhrad vykonaných zo strany žalovaného síce vyplýva, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky splatnej k 15 –temu marcu 2024 v sume 3,80 Eur. Prvá splátka splatná dňa 16.12.2023 –bola uhradená v sume 18,80 Eur dňa 21.12.2023; druhá splátka splatná dňa 15.01.2024 bola uhradená dňa 19.01.2024 v sume 18,80 Eur; tretia splátka splatná 15.02.2024 bola uhradená 23.02.2024 ale len v sume 10,00 Eur; úhradou vykonanou dňa 21.03.2024 v sume 18,80 Eur bola preto doplatená tretia splátka v sume 8,80 Eur a v sume 10,00 Eur bola vykonaná čiastočná úhrada štvrtej splátky splatnej dňa 15.03.2025. Dňa 22.04.2025 bola vykonaná úhrada v sume 5,00 Eur, ktorou bol vykonaný čiastočný doplatok splátky splatnej 15.03.2024, teda táto splátka zostala nedoplatená v sume 3,80 Eur. Následne žalovaný nevykonal do zosplatnenia žiadne ďalšie úhrady. Poslednú úhradu v sume 5,00 Eur vykonal až dňa 19.07.2024. Napriek uvedenému je v prvej výzve uvedená istina až v sume 17,40 Eur, čo ale nekorešponduje s nedoplatkom splátky č. 4 splatnej k 15.03.2024.

31. Ako už bolo uvedené, sám žalobca v žalobe uvádza nesprávny dátum splátky, pre ktorú mal úver zosplatiť k 25 – temu dňu v mesiaci, pričom splátky boli splatné ale k 15 – temu dňu v mesiaci. S poukazom na absenciu uvedenia splátky v prvej výzve, pre omeškanie ktorej mal žalobca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, ako aj s poukazom na tú skutočnosť, že sám žalobca uvádza nesprávny dátum splatnosti splátky, pre ktorú mala byť vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, súd nemôže posúdiť, či bol dodržaný zákonný postup k takémuto vyhláseniu.

31. 1. Súd zároveň poukazuje aj na to, že pre prípad bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktorú žalovaný namietal a v ktorom rozsahu bolo jeho neúplné podanie vylúčené na samostatné konanie, by mesačná splátka úveru predstavovala sumu 12,50 Eur ($600,00 \text{ eur} : 48 = 12,50 \text{ Eur}$). Do splatnosti splátky, pre ktorú mala byť podľa žalobcu vyhlásená mimoriadna splatnosť (súd opäť poukazuje na to, že táto nebola uvedená v prvej výzve, ako ani ňou nemohla byť splátka splatná dňa 25.03.2024 tak, ako to tvrdí žalobca v žalobe, keďže splátky boli splatné k 15 –temu dňu v mesiaci), avšak súd vychádza z toho, že splátka splatná 15.03.2025 nebola v prípade splátok podľa zmluvných podmienok uhradená v celej sume, ale len v sume 15,00 Eur, teda nedoplatok bol 3,80 Eur, z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere mal ale žalovaný povinnosť vykonať úhrady len v sume 50,00 Eur (4 splátky á 12,50 Eur). Ako už súd uvádzal, k 15.03.2025 žalobca ale uhradil až 47,60 Eur (18,80 Eur + 18,80 Eur + 10,00 Eur) pričom ale ďalšia úhrada bola vykonaná dňa 21.03.2024 v sume 18,80 Eur, z ktoré dôvodu boli vykonané úhrady nad 50,00 Eur (spolu v sume 66,40 Eur), teda ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, hoci pre splátku splatnú k 15 (alebo aj 25) – temu marcu 2024 žalovaný preukázateľne s touto splátkou nebol v omeškaní trvajúcim ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti viac ako 3 mesiace, pretože táto splátka bola uhradená v celom rozsahu s prihlaidnutím ale na bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o úvere. S poukazom na samostatnú žalobu žalovaného vo veci určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktorá bola vylúčená na samostatné konanie, súd v tomto konaní nepodrobil úverovú zmluvu kontrole zákonných náležitostí, pre absenciu ktorých nastáva zákonný následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti. V tomto smere ale súd poukazuje na odôvodnenie uvedené nižšie vzťahujúce sa na skúmanie bonity žalovaného.

32. S poukazom na uvedené súd uzavrel, že v danom prípade nedošlo k platnému zosplateniu spotrebiteľskej zmluvy a to v súlade s § 39 OZ.

33. Ako už súd uvádzal, v tomto prípade nebolo potrebné bližšie (v smere ako je uvedené v odseku 31.1. tohto rozsudku) sa zaoberať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy ako aj neprijateľnosťou zmluvných podmienok, pretože akékoľvek zistenia v tomto smere by nemenili nič na už vyslovenom právnom názore, že žalobca pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nepostupoval v súlade s citovanou zákonnou úpravou (okrem aj iného – vid' odôvodnenie nižšie) s odkazom na citované rozhodnutia najvyššieho súdu, ako aj s poukazom na závery prijaté kolégiom Krajského súdu Nitra z 08.04.2025 v rovnakom znení, t. j., že v zmysle § 53 ods. 9 OZ musí byť špecifikovaná splátka, pre ktorú sa dlh zospláťuje.

34. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

35. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

36. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

38. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

39. Podľa § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

40. Podľa § 7 ods. 20 zákona o spotrebiteľských úveroch, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

41. Podľa § 7 ods. 29 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre lehotu splatnosti spotrebiteľského úveru, ak odsek 31 neustanovuje inak.

42. Podľa § 7 ods. 30 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak lehota splatnosti tohto spotrebiteľského úveru spĺňa limit podľa odseku 29. Limit pre lehotu splatnosti spotrebiteľského úveru možno prekročiť pri predĺžení lehoty splatnosti z dôvodu neočakávaných finančných ťažkostí spotrebiteľa, a to najviac o šesť mesiacov.

43. Podľa § 7 ods. 31 zákona o spotrebiteľských úveroch, ustanovenia odsekov 29 a 30 sa nevzťahujú na:

a) spotrebiteľský úver, ktorým sa splatí jeden alebo viac refinancovaných úverov, ak výška poskytnutého spotrebiteľského úveru výrazne neprevyšuje súčet zostávajúcich výšok refinancovaných úverov a zároveň lehota splatnosti poskytnutého spotrebiteľského úveru neprevyšuje priemernú zostatkovú lehotu splatnosti refinancovaných úverov, pričom táto priemerná zostatková lehota splatnosti je vypočítaná ako vážený priemer zostatkových lehôt splatnosti refinancovaných úverov, ktoré sú vážené zostatkovými istinami jednotlivých refinancovaných úverov, alebo b) spotrebiteľský úver poskytnutý vo forme úverového rámca s možnosťou opakovaného čerpania.

44. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare

45. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

46. Možnosť zospaltniť úver súd skúmal aj s ohľadom na citované ustanovenia § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch.

47. Samotná zákonná úprava kladie dôraz na to, aby veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdil úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných nielen od spotrebiteľa, ale aj na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Týmto sa má zaručiť určitá ochrana spotrebiteľa (prostredníctvom odborného konania veriteľa), aby sa spotrebiteľ opakovaným (možno až nekontrolovateľným) vstupovaním do úverových vzťahov nedostal do stavu neschopnosti splácať jeho záväzky a teda absolútnej jeho insolvenčnej so všetkými negatívnymi následkami. Týmto sa samozrejme chráni aj sám veriteľ, ktorý poskytne úver len osobe, u ktorej je predpoklad, že finančné prostriedky aj veriteľovi vráti.

48. Súd zároveň poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-449/13, CA Consumer Finance/Ingrid Bakkaus, K. E., J. B., L. E. z 18.12.2014, vykladajúc Článok 8 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008, v ktorom (okrem iného) uviedol aj, že poskytovateľ úveru musí v každom jednotlivom prípade s prihliadnutím ku konkrétnym okolnostiam zvážiť, či ide o príslušné informácie a či sú tieto informácie dostatočné pre posúdenie úverovej schopnosti spotrebiteľa. V tomto ohľade sa dostatočnosť uvedených informácií môže líšiť podľa okolností, za ktorých dôjde k uzavretiu úverovej zmluvy podľa osobnej situácie spotrebiteľa alebo podľa čiastky úveru uvedenej v tejto zmluve. Toto posúdenie je možné vykonať pomocou dokladov o finančnej situácii spotrebiteľa, ale nie je možné vylúčiť, aby poskytovateľ úveru zohľadnil prípadne skôr získané znalosti o finančnej situácii záujemcu o úver. Avšak len ničím nepodložené prehlásenia spotrebiteľa nemôžu byť samé o sebe kvalifikované ako dostatočné, pokiaľ nie sú podopreté žiadnymi dokladmi.

49. Súd rovnako poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu II. ÚS 530/2024, v ktorom Ústavný súd SR odkazuje na dôsledné posudzovanie bonity spotrebiteľa tak, že veriteľ sa neuspokojí len so získaním údajov (všetkých – ods. 32 odôvodnenia), ale tieto je potrebné aj právne vyhodnotiť s tým, že Ústavný súd SR konštatoval aj povinnosť ex offa sa vysporiadať so všetkými konkrétnymi okolnosťami prípadu (ods. 41 odôvodnenia).

50. Žalobca spolu so žalobou, ako aj následne spolu s vyjadrením k odporu, síce predložil doklady týkajúce sa skúmania bonity žalovaného, ktoré ale podľa názoru súdu nespĺňajú náležitosti riadneho skúmania bonity žalovaného tak, ako to vyplýva z rozhodnutí citovaných v odseku č. 48 a 49 rozsudku.

51. Žalobca mal síce preverený príjem žalovaného, ktorý je preukázaný z rozhodnutia Sociálnej poisťovne (čl. 59 p. v. – 60), avšak žalobca neskúmal dôsledne výdavky žalovaného. Pri výdavkoch bol vykonaný dopyt do úverových registrov, kde bolo zistené, že žalovaný má jeden existujúci úver so zostatkom 2.655,00 Eur, z ktorého dokladu ale nie je možné zistiť mesačnú splátku. Tento existujúci úverový vzťah bol uzatvorený od 23.11.2022 do 25.10.2027. Rovnako z tohto dokladu vyplývajú tvrdenia žalovaného, že mal odmietnutých 9 žiadostí o poskytnutie úveru a jedna žiadosť bola odvolaná. V časti žiadosti o kreditné karty bola rovnako jedna žiadosť odmietnutá a jedna odvolaná. Ani opakované odmietnutia žiadostí žalovaného o úver neboli pre žalobcu indikátorom nesolventnosti žalovaného, ktorý mu napriek uvedenému poskytol nielen jeden úver, ale hneď mu boli poskytnuté úvery až dva (bezúčelový spotrebiteľský úver spolu s revolvingovým úverom).

52. Žalobca sám uviedol, že prihladol len na splátku 18,80 Eur, vyplývajúcu z úverového vzťahu, na základe ktorého bol žalovanému poskytnutý úver v sume 600,00 Eur. Tu súd poukazuje aj na to, že zo spotrebiteľského revolvingového úveru vyplývala povinnosť úhrady minimálnej mesačnej splátky 31,00 Eur. Z dokladu predloženého spolu s vyjadrením k odporu (čl. 56) vyplýva, že žalobca pri skúmaní bonity rátal len zo splátkou 18,80 Eur (mesačná splátka 31,00 Eur nebola zohľadnená), resp. mohla byť zahrnutá do sumy 53,20 Eur označená ako splátky u HC, čo ale nebolo žalobcom nielen tvrdené, ale ani nebola táto skutočnosť ničím preukázaná. Z tohto dokladu je jednoznačne preukázané, že žalovaný nevychádzal z konkrétnych výdavkov žalovaného, odpočítal len sumu životného minima na jednu plnoletú osobu síce v správnej sume 268,88 Eur (pre druhú polovicu roka 2023), ktorá ale v mnohých prípadoch nepostačuje ani na krytie minimálnych mesačných výdavkov danej osoby. V tomto smere súd opäť poukazuje na už citované rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktoré vyžaduje preukázanie konkrétnych výdavkov žalovaného.

52.1. Žalobca ďalej vychádzal z osobného stavu žalovaného – rozvedený, ktorú skutočnosť rovnako ničím nepreukázal. Súd poukazuje na vykonanú lustráciu v registri obyvateľov (čl. 30) z ktorej je zrejmé, že žalovaný je ženatý, teda za predpokladu, ak bol žalovaný ženatý aj v čase vstupu do úverového vzťahu, malo byť prihladené minimálne aj na životné minimum jeho manželky, resp. jej konkrétne výdavky. V tomto smere súd vykonal lustráciu v elektronickom registri súdnych spisov, kde nebolo zistené rozvodové konanie žalovaného. Nesprávnosť vstupných údajov vyplýva aj z toho, že žalobca neuvádzal žiadne deti žalovaného, hoci podľa registra obyvateľov žalovaný má 3 deti, ktoré síce v čase poskytovania mu úveru už boli dospelé, ale žalobca nemal preukázanú prípadnú vyživovaciu povinnosť žalovaného voči svojim plnoletým deťom (aj keď ju súd vzhľadom k veku detí v čase uzatvorenia úveru už nepredpokladá). Tieto skutočnosti zo strany žalobcu rovnako preverené neboli žiadnym spôsobom. V konečnom dôsledku aj sám žalovaný potvrdil, že jeho finančná situácia bola v čase poskytnutia mu úveru taká, aby bol poskytnutý tento úver (spolu s ktorým bol žalovanému poskytnutý ale aj ďalší úver).

52.2. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na § 7 ods. 17 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorého odkaz je na „17ta“ – teda na § 62 až 81 zákona o rodine (nielen § 62 – 65 zákona o rodine, ako je tomu pri opatrení NB SR č. 10/2017). Súd je preto tohto názoru, že vo vzťahu k výpočtu ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver bolo potrebné prihliadnuť (preveriť) v zmysle tohto ustanovenia zákona na všetky zo zákona vyplývajúce vyživovacie povinnosti tak pri deťoch ako aj pri manželke. Uvedené, ako už bolo konštatované, zo strany žalobcu preverené nebolo.

53. Súd je toho názoru, že odborná starostlivosť poskytovateľa úverov je starostlivosťou odbornou vtedy, ak veriteľ komplexne zhodnotí potenciál spotrebiteľa splátiť úver, kde samozrejme bude vychádzať z individuálnych (preverených) informácií. Naproti tomu za neodbornú starostlivosť možno považovať nedostatočné, nekvalitné preverenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver, čím v konečnom dôsledku sám veriteľ pristupuje rizikovo aj k vlastným zdrojom, ktorých návratnosť je už vopred ohrozená. V tomto prípade sa veriteľ nemôže ani spoliehať na to, že spotrebiteľ mu je v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch povinný poskytnúť pravdivé údaje, keďže ten istý zákon kladie za povinnosť samotnému veriteľovi zisťovať schopnosť spotrebiteľa splácať úver, požadovať doklady k jeho tvrdeniam, tieto si prípadne zabezpečiť z verejne dostupných zdrojov a nielen sa spoliehať na tvrdenia spotrebiteľa.

54. S ohľadom na uvedené, súd preto prijal záver, že žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keďže nemal v prvom rade preverené reálne výdavky žalovaného, neprihladol na to, že žalovaný bol ženatý (pravdepodobne, tieto skutočnosti si žiadnym spôsobom nepreveril), ako ani neboli preverené prípadné vyživovacie povinnosti žalovaného. Popisované konanie veriteľa má za následok, že nemal

zákonný nárok na žiadanie jednorazového splnenia spotrebiteľského úveru. Ak by aj žalobca pri zosplatnení úveru zachoval zákonny postup, keďže v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch mu nevznikol zo zákona nárok na žiadanie splatenia úveru naraz, uvedené by bolo právne irelevantné.

55. Súd ďalej poukazuje aj na to, že žalobca aj napriek výzve súdu nepreukazoval splnenie zákonnej povinnosti vyplývajúcej mu z § 7 ods. 29 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda nebolo preukázané, že by bol určený, dodržiavaný a pravidelne prehodnocovaný limit pre lehotu splatnosti spotrebiteľského úveru, keďže v tomto prípade sa nejedná o úver podľa § 7 ods. 31 zákona o spotrebiteľských úveroch. Rovnako žalobca nepreukázal, že by postupoval súladne s § 7 ods. 20 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda, že vrátil schopnosť žalovaného splácať úver, tzv. DSTI s odkazom na už citované opatrenie NB SR č. 10/2017. Tieto skutočnosti nielenže zo strany žalobcu neboli ani po výzve súdu tvrdené, neboli žiadnym spôsobom ani preukázané.

56. Uvedené porušenie zákona § 7 ods. 20, 29 a 30 zákona o spotrebiteľských úveroch je považované za hrubé porušenie povinnosti veriteľa (§ 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch), ktorého zákonným následkom je, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový.

57. Vo vzťahu k zosplatneniu úveru súd poukazuje na už uvedené v odseku 31.1. tohto rozsudku, teda, že žalovaný v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, preukázateľne nebol v omeškaní so splátkou splatnou 15.3.2024 (resp. 25.03.2024) pre ktorú ale podľa žalobcu mala byť vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru.

58. Pokiaľ si žalobca uplatnil svoj nárok na skutkovom základe zosplatnenia zmluvy, práve od ktorého zosplatnenia odvodzoval aj v žalobe vyčíslený nárok, a pokiaľ je ale zosplatnenie preukázateľne neplatné, resp. žalobca nemal ani zákonnú možnosť úver zosplatniť pre porušenie jeho zákonných povinností, nebolo možné žalobe vyhovieť v žiadnom rozsahu, t. j. ani v časti preukázateľne už splatných splátok pred dátumom rozhodnutia, keďže súd by postupoval v rozpore so zásadou „ne ultra petitem“, čo bolo podrobne zdôvodnené aj v rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 05.03.2025 sp. zn. 11 CoCsp/2/2025.

59. Súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol, pričom súd prihliadol aj na tú skutočnosť, že v čase rozhodnutia, sa pohľadávka žalobcu nestala splatnou ani plynutím času, pretože žalovaný má splácať úver až do 15.11.2027.

60. Súd zároveň dáva do pozornosti žalovaného, že toto rozhodnutie ho nezbavilo jeho povinností vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy. S prihliadnutím na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, kde mesačná splátka predstavuje sumu 12,50 Eur, by bolo vhodné, aby žalovaný vykonával úhrady, ktorými by splatil výlučne sumu, ktorá mu zo strany žalobcu bola poskytnutá a z ktorej je vykonaná úhrada zatiaľ len v sume 76,40 Eur.

61. Vo vzťahu k námietkam žalovaného, že nemá preukázané ani plnenie, ktoré vykonal žalobca, ako ani plnenie, ktoré vykonal on sám, súd poukazuje na listinu označenú ako výpis čerpania splátok a úhrad, z ktorého je podľa názoru súdu dostatočne preukázané tak plnenie žalobcu v sume 600,00 Eur, ako aj plnenie žalovaného v sume 76,40 Eur (čl. 29).

62. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 v znení neskorších predpisov, Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu.

63. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

64. Keďže týmto rozhodnutím sa konanie končí, okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania tak, že tento nárok žalovanému nepriznal, hoci bol v spore úspešný. Súd postupoval a contrario podľa citovaného § 255 ods. 1 CSP, keďže v konaní je preukázané, že žalovanému žiadne trovy nevznikli.

65. Podľa § 147 ods. 4 CSP, vzájomnú žalobu môže súd vylúčiť na samostatné konanie, ak nie sú splnené podmienky na spojenie vecí.

66. Posledným výrokom č. 3 súd neúplné podanie žalovaného, ktoré bolo posúdené podľa obsahu ako možná vzájomná žaloba v rozsahu, ako bolo špecifikované vo výroku tohto rozsudku, vylúčil na samostatné konanie.

Poučenie:

2

15Csp/80/2024

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X
15Csp/80/2024-130

IČS: XXXXXXXXXXXX

P o u č e n i e :

Proti výroku č. 1 a 2 tohto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych

exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení – Exekučný poriadok).

Proti výroku č. 3 tohto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

V Leviciach, dňa 30. júla 2025
Mgr. Mariana Pondelová
Sudkyňa